

Segons els sindicats, el funcionament dels organismes de l'administració, excessivament lent a l'hora de resoldre els problemes, propicia l'eixida fàcil i més ràpida, encara que siga en detriment de les condicions de treball. La crítica sindical va més enllà quan acusa l'administració «de fomentar, indirectament, l'augment progressiu de l'economia submergida, en condicions laborals que recorden els temps de començament de la revolució industrial, amb jornades de 12 a 14 hores de treball», segons Pasqual Morales.

Amb aquests arguments reforcen la tesi que el calcer pateix un procés de reconversió encoberta, no institucionalitzada, amb l'únic objectiu de mantenir els llocs de treball al preu que siga. I per a això compten amb la base adobada de la inestabilitat del sector, amb característiques semblants a les d'altres manufactures, com ara el tèxtil o el joguet.

Las sal com a alternativa

Malgrat les crítiques, hi ha excepcions en què l'amenaça de tancament s'ha resolt en una taula, on s'han assegut empresaris, sindicats i treballadors. És el cas de dues firmes tradicionals a Elx. La primera, propietat dels germans Fluxà i la segona pertanyent al grup industrial de calcer esportiu Paredes.

Les fàbriques de Fluxà tenen deutes provocats per una mala gestió dels canals de comercialització. En el cas de Paredes, un deute important a la Seguretat Social amenaçava el futur del quasi centenar de treballadors empleats. I en els dos casos la solució ha estat la mateixa: constituir una Societat Anònima Laboral (SAL) amb participació dels obrers i els representants empresarials.

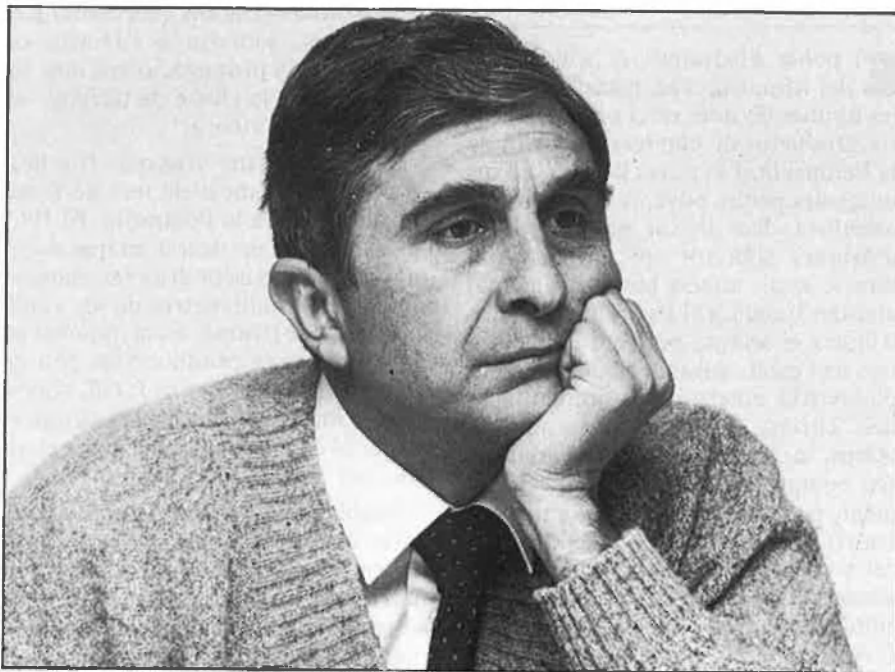
Les fàbriques dels Fluxà, El Latino i El Corbalino, s'han reestructurat en una sola i des de fa alguns mesos intenta aixecar al cap. Els antics propietaris arribaren al compromís de seguir amb la producció. En el cas de les dues empreses de Paredes, Industrias del Aparado i Pegados Especiales, la solució no ha arribat definitivament, encara que només queda un judici pendent a mitjan febrer, amb motiu de la demanda presentada per UGT per un important deute a la Seguretat Social que arrossega des de fa alguns anys.

Aquesta experiència de constitució de SALs ha estat qualificada de pilot tant per empresaris com per sindicats, en la seua demanda de diàleg i negociació per cercar solucions a la crisi que travessa el sector. Una via que, per ara, no ha estat secundada a Mallorca, on la creació de SALs encara no ha estat experimentada pels treballadors del calcer. □

SUBSTITUCIÓ DE CÀRRECS A LA CAIXA D'ESTALVIS DE VALÈNCIA

Una renovació 'light'

La renovació de càrrecs en la cúpula directiva de la Caixa d'Estalvis de València no afectarà, el pròxim 30 d'abril, l'actual president, Fernández Calabuig. Els interessos polítics i econòmics aconsellen la seua continuïtat en el càrrec.

Salvador Fernández Calabuig.

Ximo Ferrandis

El president de la Caixa d'Estalvis de València, Salvador Fernández Calabuig, continuarà, amb tota probabilitat, al capdavant de l'entitat el pròxim 30 d'abril, una vegada s'haja completat el procés electoral, obert el passat 13 de gener, destinat a renovar la meitat del consell d'administració i de l'assemblea general de Caixa València.

El sorteig realitzat davant notari el 13 de gener va decidir que els càrrecs de president i vice-president de l'entitat, Salvador Fernández Calabuig i Francisco Pérez, respectivament, havien de ser renovats. Una substitució que no és desitjada per quasi ningú i que no comportarà, amb tota probabilitat, cap canvi en la cúpula directiva de Caixa València.

El tàndem Calabuig-Pérez és difícilment substituïble, sobretot quan s'han iniciat tota una sèrie de processos que encara estan per tancar, com la fusió amb Caja Segorbe o la creació d'un grup financer, i són pocs els que dubten de la reelecció de l'actual cúpula de l'entitat.

Els dos responsables de la Caixa

d'Estalvis de València van ser elegits en el seu dia amb l'aval del PSOE i el vistic-plau d'Alianza Popular i CDS, situació que difícilment canviarà aquests dies malgrat la modificació de forces a l'Ajuntament de València.

Els rumors propagats en els darrers dies al voltant d'una possible substitució de Fernández Calabuig per l'ex-president de la Cambra de Comerç de València, José Maria Simó, al capdavant de la Caixa de València s'interpreten com una advertència del Partit Socialista a l'actual president de l'entitat d'estalvi perquè no s'aproxime massa als sectors de l'empresariat valencià més crítics amb el Consell.

Els setanta-dos llocs vacants al Consell d'Administració i l'Assemblea de la Caixa d'Estalvis de València quedaran, en definitiva, coberts el pròxim 30 d'abril per part dels impositors, municipis, empleats i Reial Societat Econòmica. Serà un procés que esgotarà alguns i despertarà les queixes de molts, que no entenen l'existència d'una renovació parcial de les caixes d'estalvi cada dos anys. Una substitució que canvia alguna cosa per a, en definitiva, no canviar res. □